

LBRIS

We know
books

ALINA SFÎRLEA

CUGETĂRI despre viață

//bestseller

Chișinău • București

2022

*Cine sunt eu să dau povețe?
 Un om ce a greșit mereu,
 Ce și-a dorit ca să învețe,
 Că rezolvarea-i în Dumnezeu.*

*Cine sunt eu să scriu o carte?
 Nici eu nu știu să mă citesc,
 Mi-am tot dorit să dau deoparte,
 Toți oamenii ce mă rănesc.*

*Cine sunt eu să țin morală?
 Doar am greșit de-atâtea ori,
 Greșeala nu-i mare scofală,
 Să o îndrepti e tărăboi.*

*Cine sunt eu să învăț lumea?
 Chiar eu pot să fiu învățată,
 S-arăt cu degetul ar fi culmea,
 Când eu am tot fost arătată.*

*Cine sunt eu să spun „nu face”?
 Când eu atâtea am făcut,
 Și-acum inima mea îmi zace,
 Prin toate câte a trecut.*

*Cine sunt eu să scriu atât?
 Vă întrebați cred, fiecare,
 Vă jur, cuvânt după cuvânt,
 Eu l-am trăit și încă doare.*

Sfirlea Alina

Cine sunt eu...

Am fost un copil fericit. Copilăria mi-am petrecut-o încă pe vremea când mergeam desculță pe-afară, stăteam la joacă până pe la miezul nopții, aveam curtea plină de păsări și de animale, sărbătoarea era sfântă iar omul era om.

Nu exista internet pe atunci, telefoane sau calculatoare, timpul liber petrecându-mi-l mai mereu pe-afară, jucându-mă de dimineață și până seara târziu împreună cu prietenii mei.

Copilăria mea a fost o copilărie minunată, o copilărie pe care încerc din răspuțeri acum să i-o ofer și fetei mele.

Am fost o adolescentă fericită. Părinții mei au avut grijă să nu-mi lipsească nimic și nici nu ceream prea multe. Pe-atunci aveam cu toții cam aceleași lucruri și cam aceleași cerințe, încă nu exista concurența asta nebună de acum. Mergeam la școală liniștită, fără frica de a fi arătată cu degetul pentru ținuta mea sau pentru orice altceva. Eram cu toții egali, eram cu toții prieteni. Am crescut frumos, am fost educată frumos, iar viața mea a fost minunată până la vârsta de optsprezece ani, când a trebuit să plec la muncă în altă țară...

LIBRIS | We know books

Sunt o femeie împlinită. Trecută într-adevăr prin multe suișuri și coborâșuri, însă tenacitatea și speranța m-au făcut să trec peste toate, mereu cu fruntea sus și cu speranță în suflet.

Am devenit puternică pentru că viața m-a făcut să devin așa, pentru că în anumite circumstanțe, dacă nu aș fi fost puternică, m-aș fi pierdut pe mine însămi și tot ceea ce clădisem până în acel moment

Printre atâtea probleme pe care le înfruntăm zi de zi, este foarte ușor să ajungem la disperare, însă optimismul este cel care ne poate salva viața.

Speranța că va fi mai bine și dorința de a învinge încercările la care suntem supuși, ne va face să ne ridicăm iar și iar, chiar și atunci când viața va alege să ne pună numai piedici și să ne doboare la pământ.

Perioada mea în străinătate.

Trăind aproape jumătate din viața mea printre străini, am ajuns să mă înstrăinez de mine însămi, de rude și de propria mea țară.

„Ajunsesem să mă simt acolo, ca acasă și acasă, ca o străină.”

Este cel mai straniu sentiment din lume, să nu-ți găsești locul nicăieri. Oriunde mergi, să simți că îți lipsește ceva și anume, stabilitatea. Să fii veșnic nemulțumită de tine și de tot ceea te înconjoară, să încerci să fii cinstită, chiar dacă alții te folosesc la maxim, să faci bine și să nu fii apreciată de nimeni.

În acest context este foarte greu să fii corectă și bună, însă ceea ce contează cel mai mult, este să nu te pierzi pe tine însăși, să nu pierzi ceea ce ești tu, printre ceea ce vor alții să fii. Să te uiți în oglindă seara și să-ți dai seama că a trecut încă o zi în care ai fost corectă și nu ai purtat nici o mască, decât poate, doar pe cea a fericirii.

Pentru că masca fericirii nu îți lipsește niciodată, atunci când te afli printre străini. O pui în fiecare dimineață când te trezești și pleci la un loc de muncă unde nu ești apreciată, doar pentru simplul fapt că nu ești de-a lor.

LIBRIS | We know books
Masca fericirii o pui atunci când vin sărbătorile și ai de toate pe masă, mai puțin pe cei dragi alături de tine.

Masca fericirii o pui atunci când te întâlnești cu prietenii și simți că nu te înțeleg la fel cum o făceau cei de-acasă.

Masca fericirii o pui atunci când poți să-ți cumperi ceea ce vrei tu, mai puțin îmbrățișarea celor de departe.

Masca fericirii o pui atunci când îți telefonezi rudele din țară și te prefaci că duci o viață perfectă acolo unde ești, când de fapt sufletul tău plânge neîncetat.

Aceasta am fost eu, pe jumătate fericire, pe jumătate tristețe, pe jumătate euforie, pe jumătate melancolie, pe jumătate femeie, pe jumătate copil.

O persoană normală, o persoană ca oricare alta. O persoană care a avut atâtea suișuri și coborâșuri, încât s-a obișnuit cu ele, parcă așteptând venirea lor, prin rotație.

O persoană greu de înțeles uneori, însă sinceră, adevărată, care nu trădează și nu minte. O persoană pe care te poți baza oricând, o persoană care nu te refuză la nevoie, o persoană de încredere.

Și cine mă cunoaște cu adevărat, știe acest lucru.

Să iubești...

„A iubi înseamnă a suferi și cum mulți fug de suferință, puțini știu să iubească.”

- Emil Cioran

Să iubești înseamnă în primul rând să-ți pese.

Să-ți pese de liniștea, de durerea, de fericirea și de bunăstarea persoanei iubite, la fel cum îți pasă și de propria persoană.

Să iubești înseamnă să-ți fie dor când nu e lângă tine și să tresari de bucurie când apare în calea ta.

Să iubești înseamnă să te oferi cu toată ființa ta celui care-ți ține loc de soare, fără regrete și fără niciun fel de reținere.

Să iubești înseamnă să dai totul fără să ceri nimic în schimb, dar în același timp să speri că vei primi înapoi, exact ceea ce tu ai dăruit.

Să iubești înseamnă să riști. Să riști să-ți pui sufletul pe-o tavă, ce poate fi de aur sau poate fi adesea de tinichea.

Să iubești înseamnă să visezi. Să visezi la o viață minunată împreună cu el sau ea, să visezi la un viitor mai

LIBRIS | We know books
bun, să visezi la liniște și pace și în același timp să lupti ca aceste visuri să devină realitate.

Să iubești înseamnă să poți să renunți. Să poți să renunți la visurile tale, să poți să renunți la plăcerile și la pasiunile tale, de dragul persoanei iubite. Însă această persoană nu trebuie să te pună niciodată în postura de-a face acest lucru, dacă te iubește cu-adevărat.

Să iubești înseamnă să lupti. Să lupti pentru persoana iubită, să lupti pentru fericirea voastră și pentru drepturile voastre. Să lupti alături de ea și să o susții, chiar dacă o lume întreagă va fi împotriva iubirii voastre.

Să iubești înseamnă armonie. Înseamnă ca uneori să nu mai ai nevoie de cuvinte, ci doar de liniște și pace în brațele celui iubit.

Când iubești, ai dorințe. Ți dorești să-i dăruiești persoanei iubite toată fericirea din lume, îți dorești o viață minunată împreună cu ea și îți dorești ca iubirea voastră să nu se sfârșească niciodată.

Când iubești, ierți. Ierți lucruri pe care nu credeai vreodată că le vei putea ierta, ierți de dragul persoanei iubite, ierți de dragul relației voastre, ierți de dragul trecutului și ierți de dragul viitorului.

Când iubești, uiți. Uiți că persoana iubită ți-a făcut și rău, nu numai bine, ți-a adus și suferință, nu doar fericire, poate te-a și jignit câteodată, uitând de complimentele de rigoare.

Când iubești, adormi cu această persoană în gând și te trezești cu ea în gând. Este primul tău gând de dimineață și ultimul tău gând în prag de seară.

Când iubești, suferi. Suferi din orice și din nimic, suferi când pleacă, suferi când nu se întoarce la momen-

EBRIS | We Know Books

tu potrivit, suferi când plânge, suferi când tace și suferi când vorbește, pentru că uneori vorbele persoanei iubite, poate provoca suferință.

Când iubești, alergi. Alergi după persoana iubită, alergi după vise, alergi după iluzii uneori, alergi cu speranța că o să vă fie bine.

Și ce înseamnă de fapt, iubirea?

Iubirea înseamnă acceptare. Acceptarea celeilalte persoane exact așa cum este ea, fără a avea pretenția de a o schimba. O relație reușită nu o ai atunci când persoana de lângă tine este perfectă, ci o ai atunci când ai învățat să trăiești atât cu defectele cât și cu calitățile sale.

Iubirea înseamnă ajutor. Să-l dăruiești și să-l primești necondiționat. Chiar dacă unul dintre voi se îndepărtează, se pierde și nu mai știe să se întoarcă „acasă”, celălalt este dator să-l ajute. În iubire nu se abandonează niciodată, oricât de greu va fi la un moment dat.

Iubirea înseamnă putere. Puterea de-a trece peste orice împreună, puterea de-a supraviețui oricărei încercări, puterea de-a construi ceva rezistent, acel ceva care să reziste până la moarte.

Iubirea înseamnă respect. Fără respect, de fapt nici nu există iubire. Simplu... Orice fel de relație în care nu există respect, este de fapt o relație toxică care vă va aduce doar suferință și necazuri pe tot parcursul ei.

Iubirea înseamnă stare de bine și bucurie. O relație în care mai mult plângi, decât râzi și ești mai mult trist, decât bucuros, nu va avea niciodată un sfârșit fericit.

LIBRIS | We know books

Iubirea este cel mai minunat sentiment lăsat de Dumnezeu pe acest pământ și-ar fi păcat să nu îl simțim măcar o singură dată în viață. Însă, nu cu oricine, nu oricând și nu oricum, ci cu persoana potrivită, la timpul potrivit.

Doar atunci când iubim, simțim că trăim cu adevărat...